

Zamanı Geçmiş

– lilya.ay · 20 Mayıs 2024

Ağızımın içinde bir dil,

pis,

eskimiş...

Dönüp duruyor aynı yerde,

durmak,

durulmak bilmez bir halde.

Bir sağa,

bir sola;

dişlerim üzerinde,

ve arkasında.

Islak,

kullanılmış,

çürümüştü,

paslanmış...

Hiçbir şey yapmaz durumda;

kimse laftan anlamaz bu dünyada ama,

zorlarlar onu yine de konuşmaya,

keyif alırcasına,

dalga geçebildikleri saçmalamalarına,

yalpalamasına.

Dolanıverir sonunda kendi kendine;

umuyorki,

kimse istememeli onu bu haliyle,

öyle ya,

işte şimdi daha iyi,

demek ki derin bir sessizliğe bürünmeliymiş,

herkes tarafından rahat,

kendi kendine yaşamaya bırakılmaya.